

IZVESTAJ IZ REGIONA: RTS ne pominje ratne zlocine

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Radio Televizija Srbije odbija da se suoci sa zlocinima pocinjenim u vreme Miloseviceve vladavine.

Srpski drzavni mediji vise ne proizvode govor mrznje kakav su emitovali u doba Slobodana Milosevica, ali jos uvek nisu skloni osudjivanju ratnih zlocina koji su pocinjenih u njegovo ime.

Vecina novinara iz Miloseviceve ere i dalje su zaposleni u Radio Televiziji Srbije (RTS). Svoje nacionalisticke tirade sada su zamenili hladnim skepticizmom kada su u pitanju medjunarodne optuzbe za ratne zlocine koji su pocinjeni na Balkanu u poslednjoj deceniji.

Svojim pristupom oni verovatno samo prenose siroko rasprostranjeno uverenje da je Haski tribunal za ratne zlocine anti-srpsko orudje u rukama Zapada.

Pristup same RTS ce mozda biti promenjen nakon dolaska novog glavnog urednika, Bojane Lekic, koja zeli da omoguci sto objektivnije izvestavanje o Hagu - premda i upozorava da previsoka cena TV-prenosa iz tribunala predstavlja veliku prepreku za postizanje tog cilja.

Nespremenost RTS da prizna srpsku krivicu za ratove i ratne zlocine iz proslosti je, kako mnogi posmatraci veruju, posledica uloge koju je ona sama odigrala u tim dogadjajima. Tokom svih 13 godina, koliko je Milosevic vladao Jugoslavijom, taj drzavni medij je predstavljao stub njegovog rezima, pa je otuda oduvek bio i prirodni protivnik Haga.

A kada je Milosevic oboren, postojalo je siroko rasprostranjeno ocekivanje da ce nova srpska vlast vrlo brzo izvršiti kadrovske promene unutar samog RTS. To se nije dogodilo. Za neko vreme, mediji su se distancirali od starog rezima, ali su se ubrzo iznova prepustili nezadovoljstvu spoljnim svetom.

Ovakav njihov stav umnogome se pripisuje neodlucnosti pripadnika novih vlasti u suocavanju sa gresima proslosti, kao i cinjenici da se politicari nerado odricu mogucnosti da uticu na medije.

Bilo kakve promene u ovoj oblasti moraju sacekati donosenje novih zakona kojima ce biti definisan status samih medija, kao i njihovi odnosi s vladom. Zakon o kome se trenutno vodi javna rasprava predvidja postojanje neke vrste nezavisnog tela koje bi pratilo aktivnosti medija.

Medjutim, sve grupacije vladajuće koalicije pružaju otpor usvajanju bilo kakvog novog zakona o medijima. "Oni se deklarativno zalazu za slobodu medija, ali u praksi ne zele da se odreknu kontrole", tvrdi analiticar medija Snezana Milivojevic.

U koaliciji DOS postoji podela na one koji podrzavaju anti-hasku politiku jugoslovenskog predsednika Vojislava Kostunice i one kojima je blizi pragmaticniji stav premijera Zorana Djindjica, koji pak tribunal vidi kao neprijatnu, ali i neizbežnu zivotnu cinjenicu.

Djindjic je nedavno objasnio kako je izrucenje haskih osumnjicenika nezahvalan, ali i neophodan cin, kojim se obezbedjuje to da srpski interesi - a pre svega, priliv medjunarodnog novca u zemlju - ne budu dovedeni u pitanje.

Ove podele unutar vlade umnogome objasnjavaju zasto, ni posle vise od godinu dana nakon Milosevicevog pada, jos uvek nije ucinjeno nista kako bi doslo do smene onih novinara koji su podsticali na mrznju i time poplocali put ratnim uzasima u Bosni, Hrvatskoj i na Kosovu.

Situacija u samoj RTS dobrim delom odrazava trenutnu situaciju u drustvu uopste. Vecina Milosevicevih najblizih saradnika se jos uvek nalazi na slobodi, a mnogi od njih su zadržali i svoj stari posao. Drugi su ostali bez posla, ali jos uvek imaju zakulisnu moc. Javno mnjenje smatra da je glavni krivac za srpske probleme NATO, te da je "Milosevic samo branio Srbe". Uobicajen stav glasi da su, ukoliko ih je jugoslovenski predsednik i cinio, njegove greske bile posledica toga sto "nije umeo da ih [Srbe] zastiti na pravi nacin".

Izuzev direktora i urednika udarnih vesti, nijedan od onih novinara koji su bili gorljive Miloseviceve glasonose nije ozbiljnije kaznjen. Neki su smenjeni, nekima je uskracen pristup ekranu - ali se niko od njih nije pokajao za ono sto je radio u proslosti.

Zahvaljujuci stranim donacijama, RTS je svog izvestaca u Hag poslala jos letos, ali njegovi izvestaji ostaju uglavnom neprimjeceni. Oni se ne najavljuju u stampi i televizijskim vodicima, niti ih pak prate odgovarajuce analiticke emisije. Zivi prenos drugog Milosevicevog pojavljivanja pred tribunalom vrsio je jedan sportski komentator.

Lekiceva je nezadovoljna nacinom na koji se tribunalom manipulisalo u proslosti i zelela bi da on dobije istaknutije mesto, kako bi ljudi svoj sud o njemu doneli na temelju svih relevantnih informacija. Problem je, kaze ona, u tome sto RTS nema dovoljno novca kojim bi se omogucila ona vrsta informisanja kakvu ona zagovara.

Lekiceva tvrdi da njena kuca raspolaze novcem koji je dovoljan za televizijsko prenosenje prve nedelje Milosevicevog sudjenja i da ce joj za odgovarajuci nastavak izvestavanja biti neophodna donatorska pomoc.

Vera Rankovic je novinar RTS.

Focus: International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia

---

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/izvestaj-iz-regiona-rts-ne-pominje-ratne>